

זוהר פרשת קרח (קעו ע"ב)

כל אותן כתרים העליונים שהשם הקדוש נאחז בהם כלם מוארים מהמקום שנקרא קודש

ויקומו לפני משה וגו' נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם. אמר רבי שמעון קראי כתיב חסר יו"ד, מפני מה קריא, אלא כך הוא מלכות הארץ כעין מלכות הרקיע, וזהו הסוד, כל אותן כתרים העליונים שהשם הקדוש נאחז בהם כלם נזמנים לקבל הארה מהמקום שנקרא קודש, זה שכתוב מקראי קדש, ומתי, בזמן שמועד נתקן בעולם, וכמו שאותן כתרים העליונים נזמנים מן קודש העליון. כך קודש התחתון מזמין את חילותיו לעטרם ולהעלותם, קודש העליון יודע, קודש התחתון היינו חכמת שלמה^[2] וכמו כן היא מזמנת לכל חילותיה, ואותן החילות כלם מזומנים להתעטר בקודש התחתון הזה בזמן שמועד שורה בעולם, וכמו שחילותיה עומדים למעלה, כמו כן עומדים מנהיגי עם ישראל כדמיון חילותיה למטה, ועל כן נקראים קראי מועד, ולפי שהם למטה כתיב קריאי מועד חסר, שאינם בשלמות יתרה, הם רק אנשי ש"ם בודאי ולא אנשי ה', וזהו סוד הכתוב בנקבו ש"ם יומת וזה נתבאר, ועל כן נקראים כאן אנשי ש"ם בודאי, כיון שמצד הגבורה הם באים אנשי ש"ם הם, וזהו שבח היותר גדול שלהם, אבל הם התנשאו בגאווה ואחזו במחלוקת.

מי הוא השושבין, זה הכהן, ולפיכך והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש

בקר ויודע ה' את אשר לו וגו'. למה בקר, ולמה קדוש ולא טהור, אלא שהלויים מצד טהרה הם באים, והכהן הוא קדוש, אמר משה בקר, שאז כתר כהונה נתעורר בעולם^[3], אם אתם כהנים הרי בקר, עבדו עבודת הבקר, ואז ויודע ה' את אשר לו ואת הקדוש, את אשר לו סתם, זה הלוי, ואת הקדוש זה הכהן, ואז והקריב אליו, אין מי שיברר הדבר אלא בקר, אם אתם ראויים להשאר בצד הדין, אין הבקר יסבול לכם, שהרי אין הוא זמנו, ואם ראויים אתם להשאר בחסד, הרי זמנו הוא ותשארו אצלו ויקבל לכם, במה, בקטרת, שהרי קטרת נצרך לשושבין, להקטר על ידו ולהתקשר בכל, מי הוא השושבין, זה הכהן, ולפיכך והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש, ואל הטהור, שתי מדרגות הן, קדוש וטהור, כהן קדוש, לוי טהור, ולכן הקדוש כתוב.

זיו הזוהר

ב. זו מדת המלכות קודש התחתון שנקראת ש"ם, וקודש העליון היינו חכמה"ה. ג. כתר כהונה היינו

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר. בוא ורא המשה ואהרן מסרו עצמם למיתה, במה, לפי שכתוב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות, רוחת כתוב חסר וא"ו^[ד] ולפיכך עץ המות הוא, ובכל מקום נפילת אפים הוא למקום ההוא^[ה] ועל כן אל אלהי, זה שכתוב (תהלים ז) ואל זועם בכל יום, אלהי הרוחות, שהוא מקום צרור הנשמות של העולם, וכל הנשמות שמה עולות ומשם באות^[ו]. ר' יוסי אמר אלהי הרוחות, זה הרוח והנשמה שהם ביד הקב"ה, והוא חס על האנשים שלא יאבדו מעולם הזה ומעולם אחר, לפיכך אל אלהי הרוחות לכל בשר.

זיו הזוהר

התחתון שמשם מתגלות הנשמות להופיע בזה העולם, וזהו שאמר ומתמן אתיין, היינו מן עולם המלכות שער התחתון הנקרא שערי צדק.

מדת החסד. ד. וא"ו מרמו על עץ החיים מדת התפארת. ה. פירוש בכוונה של מסירת הנפש כמו שכתוב אליך ה' נפשי אשא. ו. פירוש שזה מדור